

ఇన్విజిలెషన్

(విద్యార్థులు రెండు వరుసల్లో - టెంట్ క్లాస్ ఎగ్జామ్స్ రాస్తూ వుంటారు. ఒక్కో వరుసలో ఐదుగురు చొప్పున మొత్తం ఆ హాల్లో పదిమంది విద్యార్థులు ఉంటారు. ఒక వరుసలో రామూ - అతడి ముందు రవి, గోపి, సురేష్, జాన్ వుంటారు. రెండో వరుసలో చివర ఆనంద్- అతడిముందు అబ్దుల్, నిర్మల్, చేతన్, కరీమ్ వుంటారు! ఆ రెండు వరుసల మధ్య - గోపాలరావు మాష్టారు ఇన్విజిలెషన్ చేస్తూ వుంటారు.)

రవి : సార్ ! అడిషనల్ పేపర్ !

(గోపాలరావు అడిషనల్ పేపర్ అందించి - ఆ హాల్లో అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తూ వుంటారు ! ఆయన వెనక్కి వెళ్ళగానే - ముందు వాళ్ళూ - ముందుకీ వెళ్ళగానే వెనక వాళ్ళూ - చేతి సైగలతో, గుసగుసల్లో - రక రకాల విన్యాసాలతో మాట్లాడుకుంటూ వుంటారు)

గోపాలరావు : (ఉన్నట్టుండి వెనక్కి తిరిగి) ఏమిటా గుసగుసలు ? సరిగ్గా కూర్చోండి!

(ఆ మాటవిని - స్టూడెంట్స్ కాస్త సర్దుక్కూర్చుంటారు ! కాని - రామూకి జవాబులు రాయటం కష్టంగా వుంటుంది ! అస్తమానం తనముందున్న రవి పేపర్లోకి తొంగి చూస్తూ వుంటాడు)

గోపాలరావు : సరిగ్గా కూర్చుని తిన్నగా రాయలేవా ?

రామూ : చూసి రాస్తేనే పాసవుతానన్న నమ్మకం లేదుసార్ ! ఇక చూడకుండా రాస్తే ఏం పాసవుతానూ ?

గోపాలరావు : మైండ్ యువర్ ఓన్ బిజినెస్ !
(రవి ముందు కూర్చున్న గోపీ పరిస్థితి అలాగే వుంటుంది ! అతడు మెల్లిగా తన మా లోంచి స్లిప్ తీసి తన తొడల మధ్య పెట్టుకుని కాపి రాస్తూ వుంటాడు. రెండో వరుసలో అందరికన్నా ముందు కూర్చున్న కరీమ్ - కాలర్ మడతల్లోంచి స్లిప్ తీసి - కాపి రాస్తూ వుంటాడు.)

గోపాలరావు : మీ దగ్గర స్లిప్స్ వుంటే - మర్యాదగా ఇప్పుడే ఇచ్చేయండి ! ఫ్లయింగ్ స్ట్రాడ్ వచ్చిందంటే మీకే కష్టం !
(ఇంతలో ఎవరో స్లిప్ ని చిన్న రాయికి కట్టి - అది సురేష్ కి అందేలా మీదకి విసిరేస్తారు! సురేష్ అటూ ఇటూ కలయచూసి - ఇన్విజిబిల్ చూడనవుడు దాన్ని గబుక్కున చేజిక్కించుకుని ప్యాడ్ కింద పెట్టుకుని... మధ్య మధ్య ప్యాడ్ ఎత్తి ఆ స్లిప్ చూసి కాపి చేస్తూ పరీక్ష రాస్తూ వుంటాడు. అది గోపాలరావు కంటబడి)

గోపాలరావు : ఏయ్ ! ఏమిటదీ ? ఇటివ్వా ! (అంటూ సురేష్ రాస్తూన్న స్లిప్ తీసుకుంటాడు) చూడూ, ఇది లాస్ట్ వార్నింగ్ ! మళ్ళీ నువ్వీలా రాస్తూ కన్పించావో నేనిక ఊరుకోను !

సురేష్ : మీ పిల్లల్లాంటి వాళ్ళం సార్ !? కాస్త కనికరించండి సార్ ! ఇంత స్ట్రీక్ అయితే ఎలాసార్ ! కాస్త దయచూపండి సార్ !

గోపాలరావు : సైలెన్స్ ! ఇంకా మాట్లాడావంటే పేపర్ లాగేసుకుంటాను, జాగ్రత్త!

నిర్మల్ : చేతన్, రెండో ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పరా ?
(అతడి ముందు కూర్చున్న చేతన్ మాట్లాడడు!)

నిర్మల్ : ఒరే చేతన్, నీకు సినిమా చూపిస్తానా! చెప్పరా, రెండో ప్రశ్నకి సమాధానం!
(చేతన్ అప్పటికీ మాట్లాడడు)

నిర్మల్ : చెప్పవు కదా ! సరే - నువ్వు బయటికి రారా - నీ సంగతి చూసుకుంటాం!

కరీమ్ : వాడు తనో పెద్ద క్లెవర్ నని బాగా గర్వంరా !

గోపాలరావు : అబ్బబ్బ ! ఏమాట్లాడ్తూంటారోయ్ అస్తమానం ! సరిగ్గా కూర్చుని పరీక్ష రాయండి !

అబ్దుల్ : (మాష్టార్ పైకి తిరగబడ్తూ) అరే చుప్ బైతో ! జబ్ సే చిల్లారే ! (స్లిప్ పైకి మడుచుకుంటూ) క్యా సమ్ జే హమ్ లోగోంకో!?
(అదే సమయంలో ఫ్లయింగ్ స్ట్రాడ్ జిప్ సాండ్ హాల్లోకి

వినిపిస్తుంది. బయట కాపీలు అందించడానికి వెయిట్ చేస్తాను
పిల్లల ఈలలా - కేకలా... ఓ...ఓ... అరుపులా... హాల్లోకి
వినిపిస్తాయి ! ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ కాపీ రాస్తాన్న పిల్లలు వాళ్ళ దగ్గర
వున్న చిట్టెలు - అటూ ఇటూ విసిరేస్తారు. సూపరింటెండెంట్తో
పాటు లోపలికి వచ్చిన ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ అధికారి ఒక్కొక్కరే
చూస్తూ వుంటాడు! సురేష్ని లేపితే అతడి దగ్గర ఏమీ దొరకదు !
గోపీని లేపేసరికి అతడు- తన తొడల మధ్యవున్న చిట్టెని అతి
నేర్పుగా తీసుకుని గబుక్కున నోట్లో వేసు కుంటాడు. ఫ్లయింగ్
స్క్వాడ్ అధికారి అది గమనించి:)

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ అధికారి : ఏమిటదీ ! ఊసెయ్ !

(గోపీ భయంతో గబగబా మింగేయడానికి అవస్థలు పడ్డూ
వుంటాడు...)

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ అధికారి : ఏయ్ మిస్టర్ ! ఏమిటదీ ? ఏం తింటున్నావ్ ?

గోపి : ఏ... ఏ.... ఏమీ లేదుసార్ ! చాక్లెట్! (అంటూ జేబులోంచి ఒక
చాక్లెట్ తీసి చూపిస్తాడు)

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ అధికారి : చాక్లెట్ తినడానికి ఇది ఇల్లా - పరీక్ష హాలా !? సిట్
రైట్!

(ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ అధికారి రాము దగ్గరికి వెళ్ళగానే - అంతవరకూ
కర్చీప్ కింద పెట్టుకుని కాపీ రాస్తాన్న రామూ ఆ స్లిప్ని గబుక్కున
టక్ చేసిన తన షర్ట్ లోపల దూర్చిస్తాడు)

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ : ఏమిటదీ ? - ఆ స్లిప్ బయటికి తీసేయ్ - ఊఁ కమాన్ తీసేయ్.

(రామూ సిగ్గుపడ్డూ - మెలికలు తిరిగిపోతూ వుంటాడు. ఇన్విజిలేటర్
రామూ టక్ లాగేయగానే ఒక్కసారిగా చిట్టెలన్నీ కిందపడ్తాయి)

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ : ఇన్విజిలేటర్ ! ఇతడి దగ్గర చిట్టెలు దొరికాయి ! అతడు
పరీక్ష రాయకుండా అతడి పేపర్ తీసుకోండి !

రాము : సార్ ! సార్ ! తప్పయిందిసార్ ! ఇంకోసారిలా చేయనుసార్!
ఈ ఒక్కసారికి క్షమించండి సార్ !

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ : ఛీఫ్ సూపరింటెండెంట్ ! పదండి ! ఆ అబ్బాయిని తీసుకుని
ఆఫీస్కి పదండి - అతణ్ణి డిబార్ చేయాలి!

రామూ : సార్ ! ప్లీజ్ సార్ !

ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ : షటప్ !

(ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ ఆఫీసర్ రామూతో సహా ఆ హాల్లోంచి
వెళ్ళిపోతాడు)

గోపాలరావు : నేను ముందే చెప్పాను, విన్నారా ? వచ్చిందేదో రాయండి.... కాపీ

కొట్టొద్దూ అంటే - ఒక్కడైనా విన్నారా అసలు? ఇప్పుడు చూడండి రామూ ఎలా డిబార్ అయ్యాడో!?

గోపి : (మాస్టారు మాటల్ని లక్ష్యపెట్టకుండా)... అరేయ్! ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ వెళ్ళిపోయారు ! మనమిక నిశ్చింతంగా కాపీ రాసుకోవచ్చు !

సురేష్ : ఇదిగో ఈ చిట్టి తీసుకో ! ఇది ఆరో ప్రశ్నకి జవాబు !

గోపాలరావు : మళ్ళీ మొదలైందా ? - ఏమిటా చిట్టి ? ఇటివ్వు !

సురేష్ : నేనివ్వను సార్ !

గోపాలరావు : అరేబాబా ! ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ వాళ్ళు ఇంకా ఇక్కడే వున్నారు ! వాళ్ళు ఏ నిముషంలోనైనా మళ్ళీ రావచ్చు !

సురేష్ : వస్తే రానీండి ! నేను మాత్రం ఛస్తే ఇవ్వను !

కరీం : సర్ ! చిన్న రిక్వెస్ట్ ! మీలాంటి వాళ్ళకి ఇలాంటి చెడు విషయాలు నచ్చవుగానీ - మీరీ హాలు బయట నించుంటే బావుంటుందేమో?

సురేష్ : సార్ ! నాది మరో రిక్వెస్ట్ ! అంతకన్నా మీరు.... అదిగో - ఆ డోర్ దగ్గర నిలబడి - ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ వాళ్ళు వస్తున్నారో లేదో చూసి చెప్పే ఇంకా సంతోషిస్తాం !

గోపాలరావు : వాడ్లూయు మీన్ ! నేనున్నదిక్కడ మిమ్మల్ని వాచ్ చేయడానికా లేక ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ నా ? హూ డేర్ యు ఆర్ !

రవి : సర్ అడిషనల్ పేపర్ !

(గోపాలరావు అడిషనల్ పేపర్ రవికి అందిస్తాడు. అదే సమయంలో ప్యూన్ మంచినీళ్ళు అందించే నెపంతో లోపలికి వచ్చి, గోపాలరావు చూడకుండా - జాన్ కి చిట్టి అందించి వెళ్ళిపోతాడు - కరీం దుబాయి పోవాలనుకుంటాడు. అతడికి ఎస్పెస్సీ క్వాలిఫికేషన్ వుంటేనే మంచి జాబ్ దొరకుతుంది - అందుకు అతడు ఇన్విజిలేటర్ ని బతిమాల్తూ వుంటాడు.)

కరీం : ఆపికా ఫైర్ పడ్తూం, ముజే నకల్ లిఖనే దేవ్ సార్ ?

గోపాలరావు : నో టాకింగ్ ప్లీజ్ !

కరీం : అగర్ మై పాస్ హువాతో మై మస్కట్ జావూంగా ! వహా ముజే అచ్చీ నొకరీ మిలేగా సార్ !

గోపాలరావు : ఐసే డోంటాక్ !

(ప్రమోషన్ కొరకై జాన్ పరీక్ష రాస్తూ వుంటాడు)

జాన్ : నేను ఈ పరీక్ష పాసైతే నాకు ప్రమోషన్ వస్తుంది సార్ ! మీరు దయచూపకపోతే ఎలా సార్ ! మీరు కొంచెం చూసీ చూడనట్టు వుండాలి సార్ ! మిమ్మల్ని ఎవరూ ఏమీ అనకుండా - మీ మీదికి ఏమీ రాకుండా మేం చూసుకుంటాంసార్ !

గోపాలరావు : సైలెన్స్ ప్లీజ్ !
జాన్ : ఏంటిసార్ ! 'పే... ధ్' స్ట్రీక్ చేస్తున్నారు ! మీరు కాపీ కొట్టకుండానే పాసయ్యారా ?
గోపాలరావు : నాకా ఖర్చేం పట్టలేదు !
జాన్ : ఆ... అందరూ.... అవసరం తీరాక... ఇలాగే చెప్తారు ! ఎవరికి తెలియదనీ !
కరీం : హమ్ కో మర్యాదాసే లిఖ్ నే దేతే యా నహీ ?
గోపాలరావు : నహీతో.... ?
(కరీం గోపాలరావుని కొట్టడానికి చెయ్యెత్తిన సమయంలో ఫ్లయింగ్ స్వాడ్ వచ్చి:)
ఫ్లయింగ్ స్వాడ్ : ఏయ్ - ఏమిటీ దౌర్జన్యం ! ఏదీ - నీ పేపర్ ఇటివ్వు ! పద - ఆపీస్ రూంకి !
(ఫ్లయింగ్ స్వాడ్ అధికారి తనతోపాటు కరీంని లాక్కెళ్లూ వుంటాడు)
కరీం : సర్ సర్ ! ముజ్ సే గల్తీ హువా ! మాఫ్ కరోసార్ !
ఫ్లయింగ్ స్వాడ్ అధికారి : షటప్ ! నథింగ్ డూయింగ్ ! కమాన్ !
ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వార పత్రిక - తేదీ: 15-11-1990

ఆమె -

నా రచనల్ని ప్రేమించేది -
నన్ను ప్రోత్సహించేది !
పసిపిల్ల చందూని ఆడించేది -
పనిలో నాకు సాయం చేసేది!

'సువ్వు రాసుకో - నే చూసుకుంటాను' - అంటూ నా రచనావ్యాసంగానికి ఎంతో సహకరించిన అక్క కూతురు సుకేశిని కి...

అంకితం

శ్రీమతి ఎ. సుకేశిని హైదరాబాదు.

ప్రేమతో....

1-11-2005